

INAUGURACIÓ DEL 28è CURS DE DRETS HUMANS

Barcelona, 1 de març de 2010

Moltes gràcies. Diu Amin Maalouf que el futur no és escrit enlloc. Diu que som nosaltres els qui l'hem d'escriure, els qui l'hem de pensar i els qui l'hem de construir. Maalouf és un prestigiós escriptor, sociòleg i economista libanès a qui agrada observar la realitat des de la seva particular i privilegiada atalaia –allò del pont de diferents cultures entre el Pròxim Orient, el nord de l'Àfrica i Europa– i analitzar-la amb filosofia. Amarat de caràcter mediterrani, Maalouf sempre s'ha caracteritzat per la seva persistència a l'hora d'establir ponts de diàleg i de comprensió entre les diferents cultures.

En el seu darrer llibre, un assaig amb el títol 'Un món desajustat', que per cert els recomano de llegir, Amin Maalouf reflexiona sobre el sistema de valors del món actual, i considera que ara com ara la societat passa per una crisi de confiança i que només valora els beneficis. Per posar fil a l'agulla en la cerca de solucions, l'escriptor reclama als governs mundials que prenguin decisions fermes, perquè considera que encara hi ha esperança i que amb una bona actitud el món pot trobar sortides.

Sobre el moment actual de crisi –de crisi de valors, de crisi econòmica, de crisi social, crisis al capdavant que neixen del triomf de l'individualisme i de la cerca de beneficis immediats amb l'especulació– Maalouf diu que probablement ens trobem a la prehistòria d'una nova humanitat i que per superar aquesta situació i enfocar el futur amb

possibilitats d'èxit només cal que ens hi posem. I diu que ens hi hem de posar amb una concepció adulta del que és la política, el treball, l'economia, el consum, la tecnologia, el progrés, la religió o la identitat. I sincerament hi estic absolutament d'acord.

En aquest context de reacció a la crisi no hi ha, ni tampoc trobarem, solucions màgiques, i tampoc les trobarem a curt termini. Això del demà, això de la immediatesa, s'ha acabat, i per tant caldrà perseverança en el futur. Els grans canvis que són necessaris, i molt necessaris en el moment que vivim, ens reclamen també temps, reclamen paciència, reclamen dedicació i, sobretot, esforç. I de la mateixa manera que a l'arrel de la crisi hi trobarem la pèrdua dels grans valors que han perdurat al llarg de la història de la humanitat, en la reacció i en la resposta que hi haurem de donar també serà determinant la recuperació d'aquests valors i el descobriment de nous.

Cada vegada som més els qui creiem, en la línia del que diu Maalouf, que ha arribat el moment de reivindicar i tornar a posar en alça els valors socials i humanitaris de la nostra societat, com també ja va essent hora d'actuar com una societat adulta, madura i intel·ligent que sap aprendre dels errors, no negar-los, sinó aprendre'n, i actuar en conseqüència.

Al Parlament hem intentat ser sensibles a aquests canvis que reclama la societat, i ho fem de diverses maneres: donant suport a les entitats, com a l'Institut de Drets Humans o a d'altres que ens plantegen organitzar actes, essent presents en diversos fòrums, fent declaracions diverses, tenint contactes tan variats com sigui possible arreu del món,



PARLAMENT DE CATALUNYA

Ernest Benach i Pascual
President

però sobretot en la línia de dignificar els valors i els drets humans, perquè els drets humans, com els valors socials, són fruit d'una lluita que és molt llarga, molt llarga, una lluita que encara no s'ha acabat, ni molt menys, una lluita que és protagonitzada per milers i milers d'homes i dones que el que pretenen bàsicament és aconseguir una vida més digna.

Doncs bé, en aquest llarg camí que ens falta recórrer hem de situar en un lloc preferent de l'imaginari col·lectiu els referents i els models que tenim, és a dir, les persones que destaquen en la promoció de valors socials positius. I això ha de ser ben visible per a tothom perquè la ciutadania pugui trobar, pugui veure, exemples de carn i ossos de tot el que es pot fer, i especialment perquè s'adoni que efectivament l'èxit és total quan s'apliquen una sèrie de valors, com la justícia o la igualtat, i es defensen els drets humans.

El poble català ha estat, és i serà un poble solidari, perquè ho portem a l'ADN. I ho podríem il·lustrar amb icones molt diverses, des de Vicenç Ferrer, a qui la seva enorme tasca per cobrir les necessitats bàsiques de milions de persones i la seva promoció dels valors de la dignitat, la llibertat, la capacitat de decidir i la pau li han merescut en aquets moments la candidatura al premi Nobel de la Pau, fins a un exèrcit de milers i milers de catalans i catalanes anònims que en el dia a dia, fora dels focus, fora de les càmeres de televisió, tradueixen l'esperit solidari en una gran tasca social que dona resposta a les necessitats de molta gent que passa moments de dificultats a les nostres ciutats, als nostres barris, als nostres pobles; avui, aquí. I també som solidaris dia a dia

amb altres pobles, territoris i causes d'arreu del món. I no ens importen ni els riscos que s'hagin de prendre ni les dificultats.

I torno a recordar una altra situació. Ho he fet al llarg dels darrers mesos i ho faré fins que no siguin alliberats. Avui, encara, tenim tres cooperants catalans segrestats, l'Albert Vilalta, el Roque Pascual i l'Alícia Gámez, que justament no estaven de turisme, sinó que participaven en una caravana solidària que transportava material d'ajuda a diferents països de l'Àfrica. Tant de bo que en la propera trobada que faci d'aquestes característiques ja puguem celebrar-ne l'alliberament, però el cert és que encara no han estat alliberats. Confio que ben aviat els puguem abraçar a casa nostra.

En tot cas, tots ells, el candidat al premi Nobel de la Pau, els cooperants segrestats, els milers i milers d'herois anònims que cada dia fan aquesta tasca, són models dels valors i els drets humans. I només fent com fan ells podrem incidir en un canvi d'actituds en l'aprenentatge de noves capacitats i en la promoció de l'intercanvi de coneixements i informació.

Un text editat per l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans – per cert, una entitat creada per desplegar polítiques públiques en aquest àmbit i que complementa la trajectòria del moviment pacifista del nostre país des de l'àmbit institucional– diu: “Als éssers humans l'existència no ens és donada com una cosa feta, sinó que cada persona ha de construir necessàriament la seva pròpia vida, ha de decidir en cada moment els seus actes i ajustar-los a uns valors morals que accepta més o menys lliurement. En conseqüència, el valor suprem de les persones és la llibertat.”



PARLAMENT DE CATALUNYA

**Ernest Benach i Pascual
President**

I aquestes paraules em porten a recordar unes altres que va pronunciar ja fa un cert temps una altra icona catalana dels drets humans i dels grans valors de la humanitat, Lluís Maria Xirinacs, que deia: “Una nació esclava, com un individu esclau, és una vergonya de la humanitat i de l’univers.”

Continuem perseverant, doncs, en la feina d’anar substituint la vergonya per la dignitat, per la dignitat de les persones i dels pobles, ara i mentre calgui. Moltes gràcies pel seu temps, felicitats per la feina que fan educant en drets humans, educant en valors, i confio que aquest curs els sigui de molt profit.

Moltes gràcies i molt bona tarda.